

Universitätsbibliothek Wuppertal

Plvtarchi Chaeronensis Moralia, Qvae Vsvrpantvr

Svnt Avtem Omnis elegantis doctrinæ Penvs : Id est, varij libri: morales,
historici, physici, mathematici, denique ad politioem litteraturam
pertinentes & humanitatem : omnes de Graeca in Latinam linguam
transscripti summo labore, cura, ac fide

Plvtarchi Chaeronensis Ethicorum Sive Moraliū

Plutarchus

Impressum Francofor. ad Mœn., M.D.LXXXII

In libellum utrum vitiositas miserum sola possit efficere

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-351](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-351)

quod non animaduertit interpres. ἀλίτιυωι etiam optime habet scriptus. Idem habet ἀλιτωνίηι & ἀσάντι.

IN LIBELLVM, VTRVM VITIOSITAS miserum sola possit efficere.

Hic siue libellus siue fragmentum in initio caret. versus Euripidis videtur esse de aliquo, qui bene dotata a vxore ducta, se & libertatē vendiderit, Περσεμένον τὸ σῶμα ἰὸς ἀέρον ἔχων, iābicus fuerit senarius. Scriptus post βραχέα addit ἀ. vt appareat fuisse institutam comparationem inter talem maritū, & eū qui errore opinionis opes vitiosus quibuscung, rationib. confectatur, quem illo multis modis miseriorem iudicet. Quod autē de Sicyonio illo infertur, ad Echepolum pertinet. Vide Homerū Iliad. 4. versu 295. equorum alior lege, non equos alens.

120.9. Vltro.] δι' αὐτῶν forte δι' αὐτῶν, scriptus δι' αὐτῶν, vt videatur ad πᾶτων referri. pro ἀέρον legēdū ἀέρον duxi. Est & cui laniata.] Protefilao confert. versus est Iliad. β. 700.

120.40. Proposito scripto] legendum ἀεχίρῶσεν, non ἀεχίρῶ. scriptus, & ratio, vt ἀεχίρῶσεν. Mox ἀέρας ἀεχίρῶσεν, scriptus ἀεχίρῶσεν, non probo.

121.26. Exstructo rogo.] Legebatur στρατοπέδων ἐν μέσῳ τῶν νῆσας, qua vox quin sit praua, quis non videat? nam vt τῶν νῆσας sit legionibus imperare, doceri posse nō arbitror: quod interpres finxit. Legendum est autem ἀεχίρῶν νῆσας, vel νῆσας. à verbo νῆω (quo etiam Xenophon est vsus) vel νῆω, quorum vtroq, Homerus & alij vtuntur, & significat cōgero, construo. Ita vestigia ipsa secutus sœdum mendum licet tollas. Obseruandum est autem, in huius historia narratione à Liuiο, qui copiose eam lib. 8. recitat, & aliis discrepare autorem libelli huius: secutum, vt arbitror, Græcos scriptores, qui vt cum Latinis consentiant, vel ex par allelis, vbi hoc ipsum in bello contra Albanos factum dicitur, animaduerti potest. Is ergo, quē secutus est no-

ster. tradidit Decium se pro imperio patriæ Saturno deuouisse, viuung, in ignem coniecisse: id sic esse, hac contra fortunã sãlam mas minantem disputatio, & exempla demonstrant ita, ut nihil sentiat, qui hoc non sentit. Non ergo audacter sed libere τὸ γὰρ ὡς ἀσ. restitues. nota est literarum π & τ affinitas. & o- scitans librarius duabus vocibus in vnam conflat, ac π in τ mutato, maculam loco illeuit. Ceterum Saturnum non superiorum, sed inferiorum deum habitum, Plutarchus docet quæst. Rom. XXXIV. eidemq, fuisse superstitione quadã homines immolatos, constat. & Eusebius extremo libri primi ωεσπασαται. εὐαγγελ. de Saturno filium immolante ob patriæ salutem, è Sauchuniatone Pæno refert. Et libro eiusdem operis IV. de hominibus Saturno immolatis, Porphyrium aliosq, testes citat. præcipue Diodorum lib. XX. Carthaginienses quoq, Saturno filios suos immolasse, vel ex Plutarchi ωεὶ δεισιδαιμ. notum est. & Celo victor coegit eos istum morem mutare. In scripti codicis margine est ὁμοῦ τὸ εε. reliqua amputata sunt. sed quidquid fuit, nihil fuit.

122. 4. Male educatos.] τὸὺς ἀδελφῆς. Scriptus habet ἀδελφῶν, quod hac nõ quadrat. mox supra ζῦθει habet annotatam aliam lectionem. ἐφῶθει. Sed Zythum ebur emollire, est apud Dioscoridem. ἐφῶθῃ quid significet, non habeo.

122. 11. Quemadmodum. *] illud ωἀγοικῃ quid verbi est? aut quid rei? cuius loco ego asteriscum signaui. Externum alieno cæui se admiscentem interpres transtulit. Ego doctiorũ hec opem imploro. Obseruatum certe est, inflammari vulnera ac in morbos superuentu eorũ qui pedibus. iter confecerunt, inquit Plinius lib. 25. c. 2. & rursum constat aggravari vulnera introitu eorum, qui vnquam fuerint serpentium canis ve dente lasi. 28. 3. In his aliquid non prorsus ab simile est. Sed non satis fit mihi. ibid. 19. Opem Nequaquam.] γαστῆρας; ωὐδεν; ἔστι λεγendum, non ωὐδεν ἔν. scriptus, & ratio διαλογισμῶν. Sub sinem pro ἔωεὶ π. forte ἔμοσείε. & pro ωοιῆ; ἠοεῖ.